

Παστρίγωνον εἶνε ὅτι ἐν τῇ ἑξοχῇ καὶ τοῖς ἀγροῖς τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀναπτύσσεται καλλίτερον καὶ τελεότερον, παρὰ ἐν τῇ πόλει, ἐν ὦ ἢ ἀφ' ἑτέρου πάλιν οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων φαίνονται τελεότερον τῶν ἀγροτῶν ἀνεπτυγμένοι ὡς πρὸς τὰς πνευματικὰς δυνάμεις καὶ λειτουργίας, διότι περισσότερον δι' αὐτῶν ἐργάζονται. Ἐκαστὸν δργανὸν, τὸ δόπιον περισσότερον ἐργάζεται χωρὶς δύμας νὰ ὑπερβῇ τὰ δρια τῆς πρὸς τὸ λειτουργεῖν φυσιολογικῆς ἴκανότητος του, ἀναπτύσσεται περισσότερον, τὸ ἴδιον ἐπομένως πρέπει νὰ συμβαίνῃ καὶ εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ἡ τρανωτέρα ἀπόδεξις περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐγκέφαλου ἔνεκα ὑπερβαλλούσης διανοητικῆς ἐργασίας θὰ ἥτο, ἐὰν οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων εἴχον ἐγκέφαλον βαρύτερον τοῦ τῶν ἀγροτῶν, ἐν συνόλῳ λαμβανομένων. Τούτῳ ἐπεγείρεται νὰ εὔρῃ δὲ ἐν Μονάχῳ καθηγητὴς τῆς φυσιολογίας Ῥάγκε διὰ συγχριτικῶν ἐρευνῶν καὶ καταμετρήσεων τῶν κρανίων τοῦ ἐν Μονάχῳ νεκροταφείου. "Ολα τὰ κρανία ἀνήκον εἰς ἀνθρώπους ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ αἰώνος, τῶν δὲ ἐρευνῶν του τὸ ἑξαγόμενον ἥτο τὸ ἑξῆς. Τὸ ἐμβαδὸν τῶν ἀγροτικῶν κρανίων ἥτο μικρότερον τοῦ τῶν ἀστικῶν, ή δὲ διαφορὰ ἐμετρήθη ἵση πρὸς 23 κυβικὰ ὑφεκατόμετρα.

Μπάρχουσι διάφορα δένδρα παράγοντα γαλακτώδεις ούσιας, γνωστάτων δὲ ἑξ αὐτῶν εἶνε τὸ λεγόμενον Palo de Voca ἥτοι δένδρον τῆς

ἀγελάδος, βλαστάνον ἐπὶ τῶν Κορδιλλερῶν, παρὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Καρακασίου ἐν τῇ Νοτιῷ Αμερικῇ. Περὶ τοῦ γαλακτογόνου τούτου δένδρου λέγει δὲ Ούμβριδος: „Ἐκ τῶν πολλῶν παραδόξων φαινομένων, τὸ δόπιον διακριούντος τοῦ ταξειδίου μου, οὐδὲν ἄλλο μὲν ἐξέπληξεν εἰς τόσον βαθμόν, ὃσον τὸ δένδρον τούτο. Φύεται ἐπὶ τῆς πετρώδους πλευρᾶς τῶν δρέπων, αἱ δὲ ῥίζαι του μόλις εἰδέδουσιν εἰς τὰ λιθώματα. Ἐπὶ τῶν ἔηρῶν φύλλων του οὐδεμίᾳ σταγῶν βροχῆς καταπίπτει ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, οἱ κλάδοι του φαίνονται γεννοὶ καὶ μεμαραμένοι, ἀλλ' ὅμα τις νέης τὸν κορμόν του, ῥέει ἐπὶ τῆς ἀμυγχῆς γλυκὸν καὶ θρεπτικὸν γάλα! Κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἥλιου τὸ φυτικὸν τούτο νῦμα χέεται ἀφθόνως, ἀλλοί δὲ προσέρχονται τὴν ὥραν ταύτην ἐκ τῶν περιχώρων οἱ ιδαγενεῖς, διὰ νὰ συλλέξωσι τὸ γάλα, τὸ δόπιον μετ' ὀλίγον πήγνυται καὶ κιτρίνει κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν“. Γάλλος τις χημικός, δύναμιτι Boussingault, ἐκήτασε καὶ ἀνέλυσε τὸ φυτικὸν τούτο γάλα, ἀπεφάνη δὲ ἐνώπιον τῆς Γαλλικῆς Ἀναδημίας, ὅτι κατὰ τὴν σύστασιν εἶνε πολὺ δύμιον πρὸς τὸ βρέσιον καὶ περιέχει ὅχι μόνον λίπος, ἀλλὰ ζάχαρη, τυρίνην καὶ φωσφορικὰ ἄλατα. Πρὸς τούτοις τὸ γάλα τούτο ὑπερτερεῖ τοῦ ζιζικοῦ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν καθ' ἕκαστα στοιχείων του πρὸς ἄλληλα. Τοιαῦτα δένδρα φύονται καὶ ἐν Δεμεράρᾳ, ἐν Κεϋλάνῃ καὶ ἐν ταῖς Καναρίαις γῆσις. Εὔπυχες οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων!

ΠΕΡΙ ΕΝΑΕΡΙΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

(συνέχεια).

Ἐπί τινα χρόνον αἱ γραμματοφόροι περιστεραὶ ἔσχον καὶ τὴν τιμήν, νῦν διατεθῆ ἐις αὐτὰς η συμπλήρωσις τῆς διὰ τῶν τηλεγράφων συγκοινωνίας. "Οτε τῷ 1849 εἴχεν ἀρχίσει μὲν γὰρ λειτουργῆς ὁ μεταξὺ Βερολίνου καὶ Aachen (Aix la Chapelle) τηλέγραφος, ἀλλ' ὁ τελευταῖος οὗτος σταθμὸς δὲν εἴχεν εἰσέτι συνδεθῆ πρὸς τὰς Βρυξέλλας, τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτη πρακτορεῖον τοῦ Reuter προσέλαβεν εἰς ἐπικοινίαν τὰς γραμματοφόρους περιστεράς καὶ δι' αὐτῶν ἀνεπλήρωσε τὴν ἔλλειψιν τοῦ τηλεγράφου καὶ μάλιστα μετὰ τόσης ἐπιτυχίας, ὡςτε ἔκποτε τὸ πρακτορεῖον τούτο ἀπέκτησε τὴν ἥν ἔχει σήμερον παγκόσμιον φήμην καὶ ὑπέληφν.

Ἀπὸ τῆς ἐποκῆς ταύτης οὐκ ὅλιγα ἔγιναν πρόδοιοι περὶ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν τιθάσεων τῶν περιστερῶν, πολυάριθμα δὲ πειράματα ἀπέδειξαν ἐπαρκεῖς τὰ μεγάλα πλεονεκτήματα καὶ τὰς ὧφελείας, ἀς παρέσχουν τὰ πτηνὰ ταῦτα εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Οὕτω π. χ. ἐν τῷ Λονδινείῳ Χρόνῳ τοῦ ἔτους 1872 μηνυμονεύεται, ὅτι περιστερά τις, φέρουσα γραμμάτιον τῆς γαλλικῆς Αστυνομίας, διέτρεξε τὴν ἀπὸ Dover μέχρι Λονδίνου ἀπόστασιν (70 ἀγγλικὰ μίλια περίπου) 20 λεπτὰ τῆς ὥρας ταχύτερον, παρ' ὃσον θὰ ἥτο δυνατὸν δι' ἐκτάκτου ἀμαξοσταχίας, διανούσης 60 μίλια ἀνὰ πάσαν ὥραν.

Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ γνωστοῦ δρυιδούρου Ρούς, γράφαντος σπουδαῖον σύγγραμμα περὶ τῶν γραμματοφόρων περιστερῶν, ὑπάρχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ τοιαῦται περιστεραί, αἵνινες ἀποστάσεις 500 ἀγγλικῶν μιλίων καὶ ἐπέκεινα διανύσσου μετ' ἀπίστεύτου ἀληθῆς ταχύτητος.

Καθ' ὅλα δὲ τὰ μέχρι τούτους γενόμενους πειράματα, οὐδεμία μάτια ὑπάρχει ἀμφιβολία, διτὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἔλλειψι μᾶλλου ἀσφαλεστέρου καὶ ἐπίσης ταχυτόρου γραμματοκομιστοῦ, αἱ περιστεραὶ δύνανται νὰ παράγωσιν ἀνεκτικήτων ὑπηρεσίας εἰς τὸ σύστημα τῆς συγκοινωνίας. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ταχυδρομεῖα πολλάκις περιτίθλον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ ἐπικοινωνικὸν τοῦτο μέσον, τὸ δόπιον ἐνίστηται μάλιστα, ὡς κατὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον, ἀπέβη ἀπαραίτητον πρὸς διαβίβασιν τῶν ἐκ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀρεως εἰδήσεων.

"Οτε αἱ γερμανικαὶ στρατιαι εἴχον πειρυκώλεσει πανταχόδεν τοὺς Παρισίους, παρ' ὅλους δὲ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς ἀποπέρας τῶν πολιορκούμενων κατοίκων οὐδεμίᾳ ἐκ τῶν ἐπαρχῶν εἰδήσης ἥδηνατο νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πόλην, δὲ τότε γενικὸς τῶν ταχυδρομείων διευθυντὴς Ῥαμπόν ήναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ δεροπόρα καὶ τὰς γραμματοφόρους περιστεράς, καὶ δι' αὐτῶν ἐστελλεν εἰδήσεις εἰς τὰς γαλλικὰς ἐπαρχίας. Ἐπειδὴ

δὲ τὰ δεροπόρα δὲν ἥδυναντο νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀναχωρήσεως των, αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδήσεις διεβιβάζοντο εἰς τὴν πόλην μόνον διὰ τῶν περιστερῶν.

Εἰδιθὺς ἐξ ἀρχῆς εἴχον δρχίσει νὰ στέλλωσι διὰ τῶν πτηγῶν τούτων μόνον ἀπιστολὰς γεγραμμένας ἐπὶ λεπτοτάτου μεταξωτοῦ χάρτου καὶ ἔχοντας δυον ἔνεστι μικρὸς σχῆμα. Αἱ περιστεραὶ ἔφερον αὐτὰς συνήθως ἐντὸς μικροῦ δερματίνου θυλακίου, ἀνηρητημένου ἐπὶ τῆς ράχεως των, ἢ περιττούλιγμένας ἐντὸς κηροχάρτου προσδεδέμενος περὶ τοὺς πόδας, ἢ ἀνά μέσον τῶν πτερῶν τῆς οὐρᾶς των. Ἄλλ' ὅσον μικροὶ καὶ ἐλαφροὶ καὶ ἀνήσσονται αἱ ἀπιστολαὶ, ἐν τούτοις πάλιν ἀδύνατος δ' ἀπέβαινεν διὰ διαμετακόμιστος μιγαλείτερας αὐτῶν ποσότητος, ἐὰν μετ' ὀλίγον δὲν ἐφευρίσκετο τρόπος, ἐπιτρέπων τὴν σύγχρονον ἀποστολὴν πολλῶν ἐπιστολιμαίων εἰδήσεων. Τὸ ἐφευρεδὲν τούτο βοήθημα εἶνε τὸ φωτομικροσκοπία.

Τῇ 12. Νοεμβρίου 1870 δὲ ἐφευρών τὸ νέον τοῦτο μηχανῆμα Dagron μετά τινων τῶν βοηθῶν του ἀνεχόρησεν ἐπὶ Παρισίων, ἐπιβάνων ἀποστάτου, τῇ δὲ 14. Νοεμβρίου ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐν Παρισίοις ταχυδρομείου ἔλαβε διὰ τῶν ταχυδρομικῶν περιστερῶν τὸ πρώτων συμπεπυκνωμένον γραμμάτιον τοῦ καινοφανοῦς συστήματος.

Ἐν τῇ πόλει Tours εἴχον συλλεγῆ πᾶσαι αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχῶν προερχόμεναι ἀπιστολαὶ καὶ ἀνευ τροποποιήσεως τοῦ περιεχομένου των εἴχον καταταχθῆ εἰς στήλας, δυοῖς πρὸς τὰς τῶν ἐφημερίδων. Αἱ δὲ δύον ἔνεστι μικρῶν στοιχείων ἐκτυπωθεῖσαι αὐταὶ στήλαι μετεφέροντο κατόπιν ἐπὶ διαφανοῦς χάρτου ἐκ γελατίνης ἢ κολλοδίουν καὶ ἐσμικρύνοντο εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὡςτε μία διόλυλης σελίς τῆς ἐν Τούρῳ ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κατελάμβανε, χώρων ἴσον πρὸς τὸ ἔκτον μέρος ἐνὶς τετραγωνικοῦ διακτύλου. Οἱ λεπτότατοι αὐτοὶ χάρται συνετυλίσσοντο κατόπιν καὶ ἐνεκλείσαντο ἐντὸς τοῦ καυλοῦ ἑνὸς πτεροῦ, τὸ δόπιον προεργάτη τοῦ μέσον τῆς οὐρᾶς τῶν περιστερῶν. Κατὰ τὸν τρόπον τούτον κατέστη δυνατὸν ἀνὰ πᾶσαν αὐτῆς πτῆσιν μία περιστερά νὰ μεταφέρῃ 80,000 λέξεων, γεγραμμένων ἐπὶ 18 τοιούτων χαρτῶν, ὡς τὸ βάρος δὲν ἥτο μεγαλείτερον τοῦ $\frac{1}{2}$ γράμμου.

Κατὰ τὴν εἰς Παρισίους ἀφίξιν τὰ γράμματα ἐμεγεδύνοντο ἐν τῷ πεντρικῷ γραφείῳ τοῦ ταχυδρομείου. δι' ἡλεκτρικῆς τινος μηχανῆς καὶ ἀντιγραφόμενα ἀπεστέλλοντο κατόπιν εἰς τὸν πρὸς δόν δρόν.

Ἐντὸς διλγού, τὸ δημιόσιον συγκρειώνη πρὸς τὸν νέον τοῦτον ταχυδρομικὸν δργανισμὸν καὶ ἐσπευσεις νὰ τὸν ἐπωφεληθῆ ἀντὸν ἐφ' ὃσον ἔτει

δυνατόν. Ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσι, τῶν ἐπαρχιῶν συνήρχοντο πολλαὶ οἰκογένειαι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἔχουσαι φίλους ή οἰκείους ἐν Παρισίοις, καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἀπέστελλον πρὸς αὐτοὺς εἰδήσεις, εἰς τρόπον ὃςτε πολλάκις μία ἐκαστοῦν τοιούτων τηλεγραφημάτων περιεἴχεν εἰδήσεις ἐκ μέρους 1000 προειδόπων καὶ ἐπέκεινα. Ἀργότερον μάλιστα ἐστέλλοντο διὰ τῶν ταχυδρο-

μικινών περιστερών και ἐπιταγαὶ δέξιας μέχρι 300 φράγων. Τὸ δρισμένον τέλος δι^π ἐκάστην λέξιν ἀνήρχετο εἰς 50% τοῦ φράγκου, οὗτο δ' ἐκάστη περιστερά, διακεφαλίζουσα κατὰ μέσον ἔρον 70,000 λέξεων, ἀπέφερεν ἀναπτάσσαν αὐτῆς ἀποδημίαν, εἰςδόμημα οὐχὶ ἔλαττον τῶν 35,000 φράγων·
 (ἐπεται συντέχεια.)

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΣΥΡΜΩΝ.

Αφ' οὐ ἐπὶ πολλούς χειμῶνας ἐπεκράτησεν η ἀποκλειστική χρῆσις βαθυχρόών καὶ λίδια μελαίνων σισυρών, ηρχισεν δ συρμός να εύνοη τώροι

ας τὸ χρῶμα τοῦτο θὰ ἐφαίνετο πάρα πολὺ στιβαρόν, προτιμώστι τὸ χρῶμα τῆς ἀνεμώνης μετὰ λεπτῆς ἀποχρώσεως πρὸς τὸ ροδοβαφές, ἢ καὶ τὰ

χρῶμα τοῦ ἡλιοτροπίου καὶ τοῦ χρυσανθέμου, ἀρμόζοντος κατ' ἔξοχήν εἰς ἀβράς καὶ λεπτοφυεῖς νεάνιδας.

Τοιούτον ἡματισμόν, σύμφωνον πρὸς τὴν ἀπὸ τονος ἐπικρατοῦσαν συρμικὴν φοράν, παριστάνει καὶ ή ἡμετέρα εἰκών. Ἡ μεταξώτη ἑσθῆς φέρει κάτωθεν πρὸς τὰ ἐμπρός καὶ πρὸς τὰ πλάγια παρυφήν ἐκ τριῶν σειρῶν ἰχθύων ταινιῶν, ὑπεράνω δ' αὐτῆς καταπίπτει ἔτερα ἐλαφρά ἐκ λεπτοτάτης θύρνης κατεσκευασμένη ἑσθῆς, ἀνασυρομένη ἀμφοτέρωθεν πρὸς τὰ ἄνω. Ἡ λοιπὴ παρασκευὴ καὶ διακόσμησις τῆς στολῆς ἀφίεται εἰς τὴν ἀρέσκειαν καὶ τὴν καλαισθησίαν τῶν κυριῶν, αἵτινες, καθὼς εἴπομεν, ἥρχισαν ἐπ' ἐσχάτων νά περιορίζωσι τὰς χωραματιστικάς των ἴδιοτροπίας καὶ νά ἀρκάνται, ή μᾶλλον νά ἀρέσκωνται εἰς ἕσσον τὸ δυνατόν ἀπλά καὶ σεμνοπορεῖτε γραμμάτα.

Καθόλου δύμας παραπτηρίται, άνθιστασιανά νά εξετάσωμεν τὴν γενικήν φοράν τῆς σημειώνης συρμοιμανίας, ὅτι ἀπό τινος πολὺ πειριωρίζονταν αἱ Παρισταναὶ διοιτροπίαι, τὴν γενικήν δὲ κυριαρχίαν καὶ οὐδιώτας εἶπεν, ἀπόλυτον ἔξουσιαν προσταθεῖ ν' ἀναλάβῃ ὁ γυναικεῖος κόσμος τῆς Βιέννης.¹ Η μητρόπολις αὐτῆ τῆς αὐστροουγγρικῆς αὐτοκρατορίας, τὴν δόσιαν πολλοὶ τῶν εὐρωπαίων χαρακτηρίζουσι καὶ θεωροῦσιν ὡς τὴν πρώτην πόλιν τῆς Εύρωπης, ἥτις μετέχει καὶ μνατολικῆς τινος ἀποχρώσεως καὶ ὀσμῆς, πάντοτε διεκρίνη μετὰ τοὺς Παριστανούς ὡς ἐν τῶν κυριωτέρων φυτωρείων τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, διου σὺν ταῖς τέχναις καὶ ταῖς ἐπιστήμαις τῆς αὐτῆς ἐλευθερίας καὶ περιποιήσεως ἀπολαύσουσι καὶ πάντα τὰ λοιπὰ τοῦ ἀνθρωπινού πνεύματος ἐπινόματα, οἷον συρμοί, διασκεδάσεις, τυγχοδικεῖαι καὶ ἐπιχειρήσεις καὶ πλείστα ἄλλα παραπλήσια φαινόμενα. Τὴν πρωτίστην τὴν σήμερον θέσιν, μετά τοὺς Παριστανούς ἵνα μὴ εἰπωμένη καὶ πρὸ αὐτῶν, κατέχουσιν οἱ Βιενναῖοι συρμοί, πανταχοῦ τυγχάνοντες ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς καὶ πανταχοῦ ἀμέσως εἰςαγύμνεοι, ἵνα δὲ πεισθῶσι περὶ τούτου αἱ μᾶλλον ἀνεπιτυχέντην τὴν περιέργειαν ἔχουσαι τῶν ἀναγνωστρῶν μάς, θέλομεν δημοσιεύσει διὰ τοῦ προσεχοῦς φυλλαδίου διλύας, ἀλλ' ἀσφαλεῖς, πληροφορίας περὶ τῆς διαδόσεως τῶν βιενναίων συρμῶν καὶ πρὸ πάντων περὶ τῆς νίκης τῶν λεγομένων βιενναίων πίλων.

**Πρὸς τοὺς νέους τῆς „Κλειοῦς“ συνδρομητάς ἐπαναλαμβάνοι μεν λέγοντες, ὅτι, ἐπειδὴ ή ἔκδοσις τοῦ ἡμετέρου φύλλου κατὰ τὸ Β'. ἔτοι
ἡρχιστεν ἐπιπροθέσμως, διὰ τοῦτο καὶ ή ἔκδοσις τῶν καθ' ἕκαστα τευχῶν
θὰ γίνεται ἐπὶ τινα εἰσέτι χρόνῳ βραδύτερον τῆς ὠρισμένης ἡμερομηνίας.**
**Τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιοτίμοις κ. κ. Συνδρομητάς τῆς „Κλειοῦς“ ἀγγέλοις
λομεν. ὅτι τὸ αὐτόθι ἐπιστασία ἀνετέθη τῷ ἐν Αλεξανδρείᾳ κ. Γεωργίῳ
Τσαγκαρούστιανῳ, φιλοτίμῳ ἀνεψιῷ τοῦ πολλὰς παρασχόντος τῷ φύλλῳ
τούτῳ ἐκδόσιεσις † Ιωάννου Τσαγκαρούστιανου.**

κ. Β. Β. εἰς Ἀδριανούπολιν. Τὰ αἰτηθέντα ἀπεστάλησαν. — κ. Θ. Π. Ε. εἰς Δρέσδην. Ἐγρόφαμεν καὶ Σᾶς ἀποστέλλεται. — κ. Σ. Κ. εἰς Νικολάεφ. Τὰ ζητούμενα ἀπεστάλησαν υἱὸν πρὸ καιροῦ ἐντὸς ἐπιστολῆς.

— ο. Δ. Κ. Μ. εἰς Ταΐγάνιον. Ἐλήφθη καὶ Σᾶς ευχαριστοῦμεν. Ἐπιστολὴ μας προηγήθη, καὶ ἀναμένομεν εὐάρεστον ἀπάντησιν. — ο. κ. Γ. Π. Μ. εἰς Σύρον, Φ. Α. Σ. εἰς Σμύρνην. Ἐλήφθη καὶ Σᾶς ευχαριστοῦμεν. Προσεχῶς πλεύστερα δί' ἐπιστολῆς. — ο. Ι. Μ. εἰς Δευκασίαν. Καὶ ή τελευταῖα Σᾶς περιῆλθεν εἰς χειρας μας μανθάνομεν δέ, ὅτι ἀκόμη δὲν ἐλάβετε τὰ ἀποσταλέντα, τὰ δόπια πρὸ πολλοῦ εὑρίσκονται καθ' ὅδον. — ο. Γ. Α. Α. εἰς Ἀρμαβήριον. Ἐλήφθησαν ὅλα, η παραγγελία Σᾶς θὰ ἐκτελεσθῇ ὅσον οὕπο. — κκ. Ἀδ. Δ. εἰς Κωνσταντινούπολιν. Παρακαλοῦμεν νὰ ἔκτελέστητε τὴν παραγγελίαν μας. — ο. Μ. Οἰκ. εἰς Καρακαλῆ. Ἐλήφθησαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σᾶς ευχαριστοῦμεν. — ο. Α. Μ. εἰς Ἀγγίαλον. Σᾶς ἀπηντήσαμεν ἀμέσως.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ηδες ἀποδήμουσιν οι. Πάπαι, ὑπὸ Χρονογράφου. — Ἀναγνωστέρια καὶ βιβλιοθήκαι τοῦ λαοῦ ἐν Ἑλλάδι. — Πέδις τρώγουσιν οι πεπολιτισμένοι λαοί. — Ἡ Ἐπαΐτης (Διηγῆμα — συνέχεια). — Τραγουδάναι. — Εἰς τὸ λειώματα φωστίδες Κυρίας, ποιημάτια δύο ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη. — Αἱ Ἐπαύλεις Λουδοβίκου τοῦ Β'. βασιλέως τῆς Βαυαρίας μετὰ δύο εἰκόνων — τέλος. — Πινακοθήκη, ἡτοι ἐρμηνεία τῶν εἰκόνων. — Ποιάλια. (Ἡ αὐτοκράτειρα τῶν γερμανῶν ἀμεβίουσα τὰς φιλοτίμους ὑπηρετίας. — Στατιστικαὶ πληροφορίαι περὶ τῶν αὐτοτραπέζων σιδηροδρόμων. — Τὸ πολυτιμότερον κόσμημα τῆς Βαυαρίσσας τῆς Ἰταλίας. — Ἡ σκαριφάγος Λουδοβίκου τοῦ Β'. — Θέατρον Βίκτωρος Οὐγάρου ἐν Παρισίοις. — Πόσα εἶδη δῆψες ὑπάρχουσι. — Τὰ ζῶα καὶ οἱ ἔχοντοι των. — Στατιστικὴ σῆση ἐν Νέᾳ Υόρκῃ πολυποσίας. — Τίς εἴνε δ ἀνώνυμος. — Ἡ Επιστήμη, (Πόση ἡ διαφορά μεταξὺ τῶν χρινῶν τῶν ἀρρενῶν καὶ τῶν ἀστρῶν. — Θεαμάσιον γαλακτοφόρον δένδρον ἐν Ἀμερικῇ. — Περὶ ἐνεργίων ταχυδρομείων. (συνέχεια). — Οὐλίγα περὶ τῶν τελευταίων συρραΐν, μετα εἰκόνος. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

Ἐγδότης ΙΙ Λ ΖΥΓΟΥΡΗΣ

Tύποις Bär & Hermann, ἐν Αἰγαίᾳ. — Χειρός της Neue Paniermanufaktur ἐν Στρασβούρῳ. — Melánn Frey & Sening, ἐν Δευρίᾳ.